

COLUMNS | 11 SEPTEMBER 2023

WAT ONS BREIN GEMEEN HEEFT MET HET BOS

Auteur: Zita Kemper

Leestijd: 2 min

Waar ik me over verbaas? Hoe de meeste organisaties tegen veranderingen aankijken. Vaak wordt met verbazing gereageerd op de weerstand die ontstaat door het aankondigen of doorvoeren van veranderingen. Dáár verbaas ik me dan juist weer over, want die weerstand is eigenlijk best logisch.

Bij elke organisatie spelen wel veranderingen, groot of klein. Opvallend vind ik dat weerstand hierop als vervelend wordt ervaren. Om deze reactie op weerstand goed te begrijpen, kunnen onze hersenen vergeleken worden met een bos. Ze 'nemen' graag de al eerder bewandelde paden. Hoe vaker een pad gebruikt wordt, hoe dieper het pad slijt. Daardoor wordt het moeilijker eruit te klimmen en eens een ander pad te bewandelen. Ofwel, hoe langer je iets op een bepaalde manier doet, hoe langer het duurt een andere manier aan te leren.

De bosmetafoor is handig om te bepalen wat er nodig is om bij een verandering de weerstand weg te nemen. Bedenk eens wat je nodig hebt als je echt een pad door de bossen zou moeten aanleggen. Kennis over hoe je een pad maakt? Informatie/communicatie over waar je heen moet en wanneer? Iemand die laat zien hoe het moet? Mensen om je te helpen je oude pad te vertalen en een nieuwe aan te leggen? Materialen om de uitvoering mogelijk te maken? Voldoende tijd om het pad aan te leggen en afscheid te nemen van het oude pad? Je raadt het al, dit kost best wat tijd... veranderingen in organisaties dus ook.

AUDIT

MAGAZINE

Soms moet een verandering snel plaatsvinden, klopt, maar verwacht dan ook iets anders. Wanneer mensen onder druk worden gezet om snel uit de uitgesleten bospaden te klimmen om vervolgens te moeten rennen door het wilde bos zonder een nieuw pad aan te leggen, verwacht dan dat mensen hun enkels verzwikken en langzamer zijn, hun hoofd stoten en fouten maken, verdwaald raken en niet bij het einddoel aankomen. En, het belangrijkste van allemaal: communiceer dat je dit verwacht en begrijpt, maar dat het rennen door het bos noodzakelijk is om het einddoel nog te kunnen halen. Uiteindelijk leggen de hersenen het nieuwe pad wel aan, het zal alleen een stuk minder netjes zijn en er zullen veel tegenslagen zijn.

Wees blij met weerstand tijdens een verandering, dat betekent dat men zich er in ieder geval al van bewust is dat de fijne, vertrouwde, en uitgesleten paden verlaten moeten worden. Het hoeft geen probleem te zijn dat onder andere angst, frustraties en belemmeringen worden ervaren bij het idee een nieuw pad aan te leggen. Een nieuw pad aanleggen in een onbekend bos kost tijd.

Tot slot een tip voor auditors: wees je er bij het auditen van verandertrajecten bewust van wat veranderen betekent voor ons brein. Denk aan het bospad.

Waarover verwonder jij je, Jonnah Pragt? We lezen het graag in de volgende editie van deze estafettecolumn vanuit YP's!

Over

Zita Kemper werkt sinds 2016 bij Achmea Internal Audit als cultuur- en gedragsspecialist.

Tags: Estafettecolumn

Bron url: <https://auditmagazine.nl/columns/wat-ons-brein-gemeen-heeft-met-het-bos/>